

Ηρωες του Έμπολα

Το 2014 κυρίως τις χώρες της Αφρικής, αλλά και όλο τον υπόλοιπο κόσμο απασχόλησε μια θανατηφόρα ασθένεια, που δυστυχώς είχε μεγάλο αριθμό κρουσμάτων και θυμάτων (4.922 την ώρα που γράφεται αυτό το κείμενο). Με την πρώτη ματιά κανείς θα πίστευε ότι δεν υπάρχει κάτι θετικό στην υπόθεση του έμπολα, αλλά μερικές φορές σε δύσκολες καταστάσεις σαν αυτήν καλό είναι να θαυμάζουμε και να παίρνουμε ως παράδειγμα τους ανθρώπους που πάλεψαν και χάρη στην υπομονή και την πίστη τους κατάφεραν να βγουν νικητές και να επιβιώσουν. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που δίνουν ελπίδα και δύναμη σε όσους ακόμα παλεύουν με την αρρώστια αυτή και γι' αυτό πρέπει να τους αναγνωρίζουμε και να θαυμάζουμε το έργο τους!

Ζοσεφίν Φίντα Σέλου: Η ηρωική νοσοκόμα της Κενέμα

Η 42χρονη Ζοσεφίν Φίντα Σέλου είναι προϊσταμένη νοσοκόμα στην πόλη Κενέμα στη Σιέρα Λεόνε και έχει ζήσει την κρίση του Έμπολα από την πρώτη μέρα, όταν ένας άνθρωπος αιμορραγώντας έφτασε στο νοσοκομείο. Λίγο αργότερα, εμφανίστηκε και δεύτερος ασθενής, ο οποίος μετέδωσε τον ιό σε τρεις νοσοκόμες και έναν αχθοφόρο. Μία από τις νοσοκόμες ήταν έγκυος και τέσσερις συνάδελφοί της προσπάθησαν να τη βοηθήσουν να γεννήσει. Δεν έμεινε κανένας ζωντανός. Αυτό για το οποίο τη θαυμάζουμε είναι πως γνωρίζοντας ότι από τους εκατοντάδες ανθρώπους που έχει δει να πεθαίνουν οι 22 ήταν συνάδελφοί της - το 3% των θυμάτων παγκοσμίως ανήκει στο ιατρικό προσωπικό- εκείνη αποφάσισε να παραμείνει, για να βοηθήσει όσους ακόμη πάλευαν με τον ιό. Η Σέλου εξελίχθηκε σε ηρωική φυσιολογία στο νοσοκομείο της Κενέμα, παραμερίζοντας τον φόβο και τη θλίψη της, πάντα παρούσα στο πόστο της, κάνοντας ό,τι περνούσε από το χέρι της, όταν, ειδικά τον πρώτο καιρό και πριν φτάσει διεθνής βοήθεια, οι συνθήκες στο νοσοκομείο της Κενέμα ήταν τραγικές. Τα πράγματα πλέον είναι καλύτερα, πιο οργανωμένα, και η Σέλου έχει ανακτήσει την αισιοδοξία της, λέγοντας ότι με τη χάρη

του Θεού όλα αυτά θα περάσουν. Συνοπτικά, αυτό για το οποίο τη θαυμάζουμε είναι ότι, αν και γνώριζε ότι συνάδελφοί της έχασαν τη ζωή τους εξαιτίας του ιού, εκείνη παρέμεινε στη δουλειά της, ξέροντας πως κινδυνεύει καθημερινά, για να βοηθήσει όσους ακόμα παλεύουν με τον Έμπολα.

Πέτερ Πιοτ: Ο «νονός» του ιού

Ο Βέλγος μικροβιολόγος Πέτερ Πιοτ ήταν αυτός που διέγνωσε πρώτος την ύπαρξη του ιού, όταν το 1976 σε ένα εργαστήριο στην Αμβέρσα τον απομόνωσε από το δείγμα αίματος μιας καθολικής μοναχής που είχε αρρωστήσει στο Ζαΐρ λίγες μέρες νωρίτερα. Οι έρευνες συνεχίστηκαν και, όπως δήλωσε ο Πιοτ αυτές τις μέρες στη Guardian, «ήταν ξεκάθαρο ότι μελετούσαμε μία από τις πιο θανατηφόρες ασθένειες που είχαν υπάρξει ποτέ». Στη συνέχεια ο Πιοτ ασχολήθηκε κυρίως με την καταπολέμηση του AIDS, ανέλαβε σημαντικές θέσεις σε οργανισμούς υγείας και σήμερα είναι διευθυντής του Πανεπιστημίου Υγιεινής και Τροπικής Ιατρικής του Λονδίνου. Ο Πιοτ υποστηρίζει ότι αυτήν τη στιγμή υπάρχει ανάγκη άμεσων κλινικών δοκιμών και χρήσης πειραματικών φαρμάκων, κάτι που δε θα ήταν απαραίτητο, αν οι συνθήκες υγιεινής, νοσοκομειακής περίθαλψης και ενημέρωσης στη δυτική Αφρική ήταν στοιχειωδώς καλύτερες.

Κεντ Μπράντλεϊ: Ο «καλός Σαμαρείτης»

Ο Κεντ Μπράντλεϊ είναι αμερικανός γιατρός που προσέφερε ιατρική περίθαλψη σε ασθενείς του Έμπολα στην Αφρική για περίπου έναν χρόνο, όταν έμαθε ότι και ο ίδιος είχε προσβληθεί από τη θανατηφόρα ασθένεια. Οι περιγραφές του για τις πρώτες μέρες του πυρετού συγκλονίζουν. Αρχικά, η θερμοκρασία του ήταν 37,7 και έκανε ένα τεστ για ελονοσία, το οποίο, όπως λέει, «ήταν αρνητικό - καθόλου καλό σημάδι». Λίγες ώρες αργότερα, ο πυρετός είχε φτάσει στο 38,5 και δύο μέρες μετά είχε σταθεροποιηθεί στο 40,5. Τότε άρχισαν η ναυτία και η διάρροια και αυτό που ήδη ήξερε και φοβόταν επιβεβαιώθηκε με τα αποτελέσματα από τις εξετάσεις του. Μετά την ανάρρωσή του, του

ζητήθηκε να δώσει αίμα, καθώς οι γιατροί εκτίμησαν ότι τα αντισώματα που αναπτύχθηκαν στον οργανισμό του ενδέχεται να αποδειχθούν σωτήρια. Πράγματι, τρεις άνθρωποι πιθανόν του χρωστάνε τη ζωή τους, ενώ η ιατρική κοινότητα προβληματίζεται πώς θα καταφέρει να επιβεβαιώσει τη χρησιμότητα του αίματος ενός ασθενούς που ανάρρωσε για τη θεραπεία των επόμενων.

Salomé Karwah: Το ζωντανό παράδειγμα

«Ύστερα από 18 ημέρες στο θεραπευτικό κέντρο, ένα πρωί οι νοσοκόμες μού πήραν αίμα και το έστειλαν στο εργαστήριο. Εκείνο το απόγευμα τις είδα να επιστρέφουν και να μου ανακοινώνουν ότι ήμουν έτοιμη να πάω σπίτι, γιατί τα αποτελέσματα ήταν αρνητικά. Ήταν σαν να είχα ξαναγεννηθεί», διηγείται η 26χρονη Salomé Karwah. Τη στιγμή που δεχόταν τα καλά νέα για την υγεία της, γνώριζε ότι στη διπλανή σκηνή οι γονείς της έχαναν τη μάχη. Από τη νόσο προσβλήθηκαν και θεραπεύτηκαν επίσης η αδελφή της, ο αρραβωνιαστικός της και η ανιψιά της. Αλλά η περιπέτειά της δεν είχε τελειώσει. Επιστρέφοντας σπίτι της συνάντησε εχθρική στάση: κλειστές πόρτες στη γειτονιά, φίλους να την αποφεύγουν, ανθρώπους να μην πείθονται ότι ήταν πλέον «ακίνδυνη». Φαίνεται πως, η αρρώστια της είχε γίνει αιτία να χάσει πολλούς φίλους της, καθώς δεν πείθονταν πως ήταν ακίνδυνη, όπως και πολλοί κάτοικοι του χωριού της. Σήμερα έχει επιστρέψει στο θεραπευτικό κέντρο των Γιατρών Χωρίς Σύνορα στην πρωτεύουσα της Λιβερίας, αυτήν τη φορά για να βοηθήσει χρησιμοποιώντας τη δική της εμπειρία. Και μόνο η παρουσία της μπορεί να εμψυχώσει τους νοσηλευόμενους ότι υπάρχει ελπίδα.

Νίνα Φαμ: Η πρώτη ασθενής του δυτικού κόσμου

Η Νίνα Φαμ είναι η πρώτη που κόλλησε τον ιό έμπολα στην Αμερική και η περίπτωση της συγκλόνισε και φόβισε όλο τον δυτικό κόσμο και απέδειξε ότι η Αφρική δεν είναι η μόνη απειλούμενη ήπειρος. Αποφοίτησε από το Texas Christian University με το πτυχίο της νοσηλεύτριας πριν από τέσσερα χρόνια. Η τραγική ειρωνεία είναι ότι δεν είχε πιστοποίηση για αντιμετώπιση νοσοκομειακών κρίσεων μέχρι και δύο μήνες πριν προσβληθεί από τον ιό του έμπολα. Έχει πλέον ξεπεράσει τον κίνδυνο, όπως και η Άμπερ Τζόι Βίνσον, η άλλη νοσοκόμα που φρόντιζε τον λιβεριανό Τόμας Ερικ Ντάνκαν. Η 26χρονη Φαμ μάλιστα, Βιετναμέζα στην καταγωγή, αφού πήρε εξιτήριο από το νοσοκομείο του Μέριλαντ, όπου είχε εν τω μεταξύ μεταφερθεί, έγινε δεκτή και από τον Μπάρακ Ομπάμα στον Λευκό Οίκο, ο οποίος της ευχήθηκε περαστικά και της χάρισε μια μεγάλη αγκαλιά, πείθοντας και τον πιο δύσπιστο ότι η νεαρή νοσοκόμα είναι πλέον απολύτως υγιής.

"I believe in the power of prayer because I know so many people all over the world have been praying for me... I join you in prayer now for the recovery of others."

–Nina Pham

Αναμφίβολα, διαβάζοντας αυτό το άρθρο ευαισθητοποιήθηκα και απέκτησα κάποιες γνώσεις πάνω σε ένα πολύ σοβαρό θέμα που σήμερα απασχολεί όλο τον κόσμο. Ακόμη, συνειδητοποίησα ότι μερικές φορές αξίζει να προσπαθούμε και να ρισκάρουμε όχι μόνο για το δικό μας καλό αλλά για το καλό όλων, διότι με αυτόν τον τρόπο δίνουμε θάρρος και ελπίδα σε όλους αυτούς που ακόμη προσπαθούν!

Άρτεμις Τσούκα, Β'2